

Financial inputs in the Scientific and Technological Research of the Hellenic Higher Education's Institutions: quantitative dimensions and trans-universities differences

MANOLIS XRYSAKIS

*Researcher at the National Centre
for Social Research*

The differences existing between the universities of our country and the universities of other European Union's countries, concerning the level and the structure of financial inputs in the Scientific and Technological Research, reveal the unfavorable position of the Hellenic Higher Education's Institutions (A.E.I.) in the strongly demanding and competitive field of research. As it is observed, the biggest part of the relevant inputs consists of imputed public financial resources from the General Universities' Funds (G.U.F.: 60.75%), from which a considerable part (31,11%) constitutes a real public financial contribution (State financial support from central or decentralized public services, programs of European Union's research framework or Structural Funds), the contribution of public or private sector's enterprises being extremely small (around 5,21%), as well as the contribution of the universities themselves (own resources: 4,21%). On the other hand, the existence of trans-universities differences on the nature and the structure by source of the financement available for

Scientific and Technological Research conducts to the conclusion that universities of different speed are established in the Hellenic area. This fact stimulates the necessity of the direct institutionalization of the permanent monitoring and evaluation of Hellenic Universities' activities in the field of education and research, having as a main goal the optimum homogeneity and the quality measurement of their work.

Article 16 of the Constitution. The revision that never was

DIMITRIS SARAFIANOS

Dr., Lawyer

The present article discusses the proposal for the revision of article 16 of the Constitution that guarantees academic freedom and the self-government of higher education institutions. The article points out that both the proposal of revision tabled by New Democracy during the recent revision procedure as well as the debate on the proposal failed to address the substance of the reflexion on the founding and operation of non-state universities. Instead, a series of critical questions which should have been the object of the revision procedure were overshadowed, such as the establishment of autonomy of universities and above all the repeal of obsolete provisions involving ideological restrictions to academic freedom (clause of obedience, objectives of education, distinction between professors and the other teaching members of higher education institutions).

The limits of the Rector's control on the election procedure of the Universities' teaching and scientific stuff.

DIMITRIS MELISSAS

Ass. Professor, Panteion University

Law n. 3027/2002, art.3 par.18 section (a), amended the method of legality control concerning the function of the University Institutions. The new law provides, prior to the control exercised by the Minister of Education, the exercise of legality control by the Rector. The Rector's control is not limited only to election decisions, but it extends to all actions concerning the status and academic development of the teaching and scientific stuff of the Institutions. Although legality control is provided for "ex-officio", it can also be initiated by application of the interested party (art.10 of the Constitution). The Rector is empowered to examine the competence of the Electoral Body, the observance of procedural forms, the correct interpretation of the law, etc. Due to the nature of legality control, the Rector is expected not to control issues of substance, as the Minister has done so far, respecting the self-governing character of the Universities

The establishment of peripheral universities must not be used as a means to achieve regional policy objectives

PANAGIOTIS GETIMIS

Professor, Panteion University of Athens

LOIS LABRIANIDIS

Professor, University of Macedonia

This paper argues that the establishment of peripheral universities in Greece was not primarily the outcome of some strategy for a more balanced regional development of the country; neither was it within the framework of an educational reform policy. Peripheral universities were established on an ad hoc basis, without specifically defined criteria. In this sense we argue that the university has been used, in the context of populist policies, as a means for the achievement of other goals, such as the increase of the political clientele of the party in government.

Given that the economic results from the operation of the peripheral universities so far were not the expected ones, though important for each of the local communities where they have been established, and that one can hardly notice a significant cultural upgrading in these cities; this paper claims that the above-mentioned policy was ineffective. These results could have been achieved through other means, without degrading the university education. The objection raised does not concern the establishment of peripheral universities per se but the fact that each peripheral university got scattered throughout so many cities—a policy that was intensified recently—, some of which obviously were unable to host a university establishment.

Selected aspects of the relationship between the state and higher education in Western Europe, from the 1960s up to the 1990s

E. PROKOU

*Phd in Comparative Education
University of London*

There was a shift over time from concern to link higher education with the economy and with equity to the concept of the market. During the 1960s-1970s, the policies rested on the ideas of 'equity' and 'efficiency': higher education was expanded to accept a larger number of students in response to 'social demand' as well as to provide a framework for the manpower demands of the economy. The equality of educational opportunity argument was, therefore, used within a human capital theory. Part of the governments' policies to address the above two issues was the debate about structures. During the 1980s-1990s, the state no longer used the concept of 'the economy', but rather emphasised a higher education system responding to 'the market'. Within this context, there developed a 'conditional contract' between the state and higher education. Consequently, there was a major shift in evaluation relations. During the 1960s-1970s, the role of the state was interventionary, defining long-term goals, and concentrating on the inputs to higher education. However, during the 1980s-1990s, the state began concentrating on the output of higher education institutions, giving them greater autonomy, within careful limits. Finally, within the context of the responsiveness to the market, there were implications for knowledge, which was constructed within a market framework. As a result, some forms of knowledge were becoming more important than others.

University and Internet communication: A survey into the use of greeklish

YIANNIS PAPADATOS

Professor, University of Athens

COSTAS LIASKOS

Ph.D Candidate, University of Athens

Internet is considered to be one of the main channels of communication among universities all over the world and a basic tool for the search of bibliography references among members of different faculties, post graduated students and students

In the study above, forty nine participants, students as well as post graduated students of the University of Athens, are engaged in. The aim of this study is the examination of their writing at their communication in the internet. the findings showed that the majority of them used the Latin alphabet in writing Greek words. Our proposal is the establishment of a new model of writing code for the most appropriate conversion of the Greek words into words written with the Latin alphabet for the needs of communication in the World Wide Web.

Χρηματοδοτικές εισροές για Επιστημονική και Τεχνολογική Έρευνα στα Α.Ε.Ι: Ποσοτικές διαστάσεις και διαπανεπιστημιακές διαφοροποιήσεις

ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΡΥΣΑΚΗΣ

Δρ., Ερευνητής ΕΚΚΕ

Οι διαφοροποιήσεις που υφίστανται ανάμεσα στα πανεπιστήμια της χώρας μας και τα πανεπιστήμια των υπόλοιπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης τόσο ως προς το ύψος όσο και ως προς τη διάρθρωση των χρηματοδοτικών εισροών για Επιστημονική και Τεχνολογική Έρευνα σηματοδοτούν τη δυσμενή θέση των ελληνικών Α.Ε.Ι. στον ιδιαίτερα απαιτητικό και ανταγωνιστικό ερευνητικό τομέα. Όπως διαπιστώνεται το μεγαλύτερο μέρος των αντίστοιχων εισροών αποτελεί τεκμαρτή δημόσια χρηματοδότηση από τους Γενικούς Προϋπολογισμούς των Πανεπιστημίων (Γ.Π.Π.: 60,75%), ένα σημαντικό μέρος τους (31,11%) είναι πραγματική δημόσια χρηματοδότηση (Κρατική επιχορήγηση από κεντρικές ή αποκεντρωμένες κρατικές υπηρεσίες, προγράμματα του πλαισίου έρευνας της Ε.Ε. ή των Διαρθρωτικών Ταμείων), ενώ η συμμετοχή των επιχειρήσεων του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα είναι ιδιαίτερα μειωμένη (περίπου 5,21%), όπως επίσης και η συμμετοχή των ιδίων των Πανεπιστημίων (ίδια έσοδα: 4,21%). Από την άλλη πλευρά η ύπαρξη διαπανεπιστημιακών διαφοροποιήσεων, ως προς το είδος και τη διάρθρωση κατά πηγή της διαθέσιμης χρηματοδότησης για Επιστημονική και Τεχνολογική Έρευνα οδηγεί στη διαπίστωση ότι σταδιακά συγκροτούνται Πανεπιστήμια διαφορετικών ταχυτήτων στον ελληνικό χώρο. Το γεγονός αυτό επιτάσσει την άμεση θεσμοθέτηση της συνεχούς παρακολούθησης και αξιολόγησης του συνόλου του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου των ελληνικών Α.Ε.Ι. με στόχο τη μέγιστη ομογενοποίηση και ποιοτική διασφάλιση του έργου τους.

Άρθρο 16 του Συντάγματος. Η αναθεώρηση που δεν έγινε**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ***Δρ., Δικηγόρος*

Το άρθρο αυτό εξετάζει την πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος που κατοχυρώνει την επιστημονική ελευθερία και την αυτοδιοίκηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Στο άρθρο επισημαίνεται ότι τόσο η ίδια η πρόταση αναθεώρησης που υπέβαλε η ΝΔ κατά την πρόσφατη αναθεωρητική διαδικασία, όσο και η ίδια η συζήτηση γύρω από την πρόταση, δεν κατόρθωσαν να θέσει επί της ουσίας τον προβληματισμό για την ίδρυση και τη λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Αντίθετα, με αυτό τον τρόπο επισκιάστηκε μια σειρά κρίσιμων ζητημάτων που θα έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο της αναθεωρητικής διαδικασίας, όπως η καθιέρωση της πανεπιστημιακής αυτονομίας και πρωτίστως η κατάργηση αναχρονιστικών ρυθμίσεων που παραπέμπουν σε ιδεολογικές δεσμεύσεις της επιστημονικής ελευθερίας (ρήτρας υπακοής, σκοποί της παιδείας, διάκριση μεταξύ καθηγητών και υπολοίπου διδακτικού προσωπικού των ΑΕΙ).

Τα όρια του ασκούμενου από τον Πρύτανη ελέγχου της εκλογής Μελών Δ.Ε.Π.

ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΕΛΙΣΣΑ*Επ. Καθηγητή**Παντείου Πανεπιστημίου*

Το άρθρο 3 παρ.18 εδ.α' του ν. 3027/2002 τροποποίησε το προϊσχύον σύστημα ελέγχου νομιμότητας επί των ΑΕΙ προβλέποντας, πριν από τον έλεγχο νομιμότητας του Υπουργού Παιδείας, την άσκηση ελέγχου νομιμότητας από τον ίδιο τον Πρύτανη. Ο πρυτανικός έλεγχος φέρει κι αυτός τα χαρακτηριστικά

του ελέγχου νομιμότητας. Συνεπώς δεν περιορίζεται μόνον στις πράξεις εκλογής ή μονιμοποίησης μελών ΔΕΠ, αλλά εκτείνεται και σ' εκείνες που αφορούν την υπηρεσιακή και ακαδημαϊκή εξέλιξή τους. Επίσης, μολονότι ο έλεγχος αυτός προβλέπεται αυτεπάγγελτος, δεν αποκλείεται η δυνατότητα άσκησής του κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου, σύμφωνα με το άρθρο 10 Σ. Ο έλεγχος αυτός παρέχει τη δυνατότητα στον Πρύτανη να ελέγχει ζητήματα αρμοδιότητας του Εκλεκτορικού Σώματος να εκδώσει την ελεγχόμενη πράξη, τήρησης ουσιαδών τύπων της διαδικασίας, ορθής ερμηνείας του νόμου κλπ. Θα ήταν ευχής έργον ο Πρύτανης να μην υπεισέρχεται σε ουσιαστικό έλεγχο νομιμότητας, όπως ακριβώς έπραττε έως τώρα ο Υπουργός, σεβόμενος τον πλήρως αυτοδιοικούμενο χαρακτήρα των ΑΕΙ.

Τα Περιφερειακά Πανεπιστήμια δεν πρέπει να Χρησιμοποιούνται ως Μέσα Περιφερειακής Πολιτικής

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΤΙΜΗΣ

Καθηγητής, Πάντειο Πανεπιστήμιο

ΛΟΗΣ ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ

Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας

Το άρθρο υποστηρίζει ότι η ίδρυση των περιφερειακών πανεπιστημίων στην Ελλάδα δεν υπήρξε απόρροια κάποιας στρατηγικής για μια πιο ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας αλλά ούτε και ασκήθηκε στα πλαίσια κάποιας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Τα περιφερειακά πανεπιστήμια ιδρύθηκαν απρογραμματίστα, χωρίς σαφώς διατυπωμένα κριτήρια. Με αυτή την έννοια υποστηρίζεται ότι το πανεπιστήμιο χρησιμοποιήθηκε, στα πλαίσια ενός αβασάνιστου λαϊκισμού, ως μέσο για την επίτευξη αλλότριων στόχων, κυρίως της αύξησης της εκλογικής πελατείας του κυβερνώντος κόμματος.

Με το δεδομένο ότι τα οικονομικά αποτελέσματα από τη

λειτουργία των περιφερειακών πανεπιστημίων, μολονότι σημαντικά για τις τοπικές κοινωνίες όπου εγκαταστάθηκαν, δεν ήταν τα αναμενόμενα, αλλά και διότι η πολιτισμική αναβάθμιση σε ελάχιστες από αυτές τις πόλεις ήρθε, διατυπώνεται η άποψη ότι η πολιτική αυτή υπήρξε αναποτελεσματική. Υποστηρίζεται ότι αυτά τα αποτελέσματα θα μπορούσαν να επιτευχθούν και με άλλους τρόπους, χωρίς να υποβαθμίζεται η πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Η ένσταση επικεντρώνεται όχι τόσο στην ίδρυση των περιφερειακών πανεπιστημίων όσο κυρίως στη διασπορά τους σε τόσες πολλές πόλεις -γεγονός που επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο με τις πρόσφατες εξαγγελίες-, μερικές τουλάχιστον από τις οποίες ήταν εξ αρχής δεδομένο ότι δε θα μπορούσαν να υποδεχθούν πανεπιστήμιο.

Επιλεγμένες όψεις της σχέσης κράτους και τριτοβάθμιας στη Δυτική Ευρώπη, από τη δεκαετία του '60 μέχρι και τη δεκαετία του '90

Ε. ΠΡΟΚΟΥ

*Διδάκτωρ Συγκριτικής Εκπαίδευσης,
Πανεπιστήμιο Λονδίνου*

Με την πάροδο του χρόνου, υπήρξε μια σταδιακή μεταστροφή από το ενδιαφέρον για τη σύνδεση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την οικονομία και την ισότητα των εκπαιδευτικών ευκαιριών, προς το ενδιαφέρον για την ανταπόκριση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην αγορά. Κατά τη διάρκεια των δεκαετιών '60 και '70, οι εκπαιδευτικές πολιτικές βασιζόνταν στις ιδέες της «ισότητας των εκπαιδευτικών ευκαιριών» και της «αποτελεσματικότητας». Η τριτοβάθμια εκπαίδευση επεκτάθηκε για να δεχτεί έναν όλο και μεγαλύτερο αριθμό φοιτητών, αλλά και για να ικανοποιήσει τις ανάγκες της οικονομίας σε ανθρώπινο δυναμικό. Το επιχείρημα της ισότητας των εκπαιδευτικών ευκαιριών χρησιμοποιήθηκε στα πλαίσια της θεωρίας του

ανθρώπινου κεφαλαίου. Μέρος των πολιτικών των κυβερνήσεων για τη διευθέτηση των παραπάνω δύο θεμάτων ήταν η δημόσια συζήτηση για τις δομές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Κατά τη διάρκεια των δεκαετιών '80 και '90, το κράτος άρχισε να δίνει έμφαση στην ανταπόκριση του συστήματος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις ανάγκες της «αγοράς». Αναπτύχθηκε, έτσι, ένα «εξαρτώμενο από όρους συμβόλαιο» ανάμεσα στο κράτος και την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δημιουργήθηκε και μια σημαντική μεταστροφή στις σχέσεις αξιολόγησης. Τις δεκαετίες '60 και '70, το κράτος είχε παρεμβατικό ρόλο, ορίζοντας μακροπρόθεσμους στόχους και επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον στις «εισροές» στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τις δεκαετίες '80 και '90, το κράτος άρχισε να επικεντρώνει το ενδιαφέρον στις «εκροές» της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δίνοντάς της μεγαλύτερη αυτονομία. Τελικά, υπήρξαν επιπτώσεις στη γνώση, η οποία άρχισε να οικοδομείται στα πλαίσια της δομής της αγοράς, ενώ μερικοί τύποι γνώσης άρχισαν να γίνονται πιο σημαντικοί από κάποιους άλλους.

«Πανεπιστήμιο και επικοινωνία στο Διαδίκτυο: Μια μελέτη στη χρήση των λατινοελληνικών (greeklish)»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ

*Καθηγητής
Πανεπιστημίου Αθηνών*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ

Υπ. Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Το Διαδίκτυο αποτελεί πλέον ένα από τα κύρια μέσα επικοινωνίας μεταξύ των πανεπιστημίων σε όλο τον κόσμο καθώς και ένα βασικό εργαλείο αναζήτησης βιβλιογραφικών αναφορών

των μελών ΔΕΠ, των μεταπτυχιακών και προπτυχιακών φοιτητών. Στην μελέτη που παρουσιάζουμε συμμετείχαν 49 Έλληνες προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί φοιτητές του πανεπιστημίου Αθηνών. Σκοπός της έρευνας είναι η μελέτη του τρόπου επικοινωνίας τους στο διαδίκτυο, όσον αφορά την μεταγραφή ελληνικών λέξεων με λατινικούς χαρακτήρες. Διαπιστώθηκε ότι στη μεγαλύτερη πλειοψηφία τους, οι φοιτητές κατά την αναγραφή των ελληνικών λέξεων χρησιμοποιούν λατινικούς χαρακτήρες. Η πρόταση μας έγκειται στην δημιουργία ενός προτύπου κώδικα γραφής για την καταλληλότερη μεταγραφή των ελληνικών χαρακτήρων στα λατινικά κατά τη χρήση τους στο διαδίκτυο.